

L'EXERCICI DE LA FORÇA

Assajos escènics sobre formes i usos de la força

Un projecte de La Sospechosa
www.lasospechosa.org

"Els cops fan mal, ens fan plorar.

Les caigudes, les esgarrapades, els talls, el treball, el fred i la calor també són causa de sofriment. Decidim endurir el nostre cos per poder suportar el dolor sense plorar.

Comencem per donar-nos bufetades l'un a l'altre, després cops de puny.

Anem nus. Ens copegem amb un cinturó. Ens anem dient, a cada cop:

-No ha dolgut.

Ens copegem fort, cada vegada més i més fort.

Passem les mans per sobre d'una flama. Ens tallem amb un ganivet la cuixa, el braç, el pit, i ens tirem alcohol en les ferides. Cada vegada, ens diem:

-No ha dolgut.

Al cap d'un cert temps, efectivament, ja no sentim res. És un altre qui sent dolor, un altre el que es crema, el que es talla, el que sofreix.

Nosaltres ja no plorem."

*Exercici d'enduriment del cos
Clau y Lucas. Agota Kristof*

Què significa exercir la força?

Aquesta és la pregunta de fons en aquest projecte, amb el qual proposem una reflexió des de la pràctica escènica sobre les maneres i usos de la força.

El projecte s'articula com una sèrie de propostes que, a manera d'assajos, aborden el tema des de diferents perspectives. Aquestes propostes adopten formats diversos depenent del context i lloc de creació i presentació.

Qui som?

La Sospechosa és una associació cultural sense ànim de lucre, que porta anys treballant en la realització de projectes escènics, amb un especial interès en projectes socials, en els quals el procés de creació es trasllada a diversos contextos i espais –hospitals, barris, escoles, presons- generant una participació i una reubicació contínua del paper de l'art i la creació.

Com treballem

Volem obrir la proposta a la participació (des de l'acció, la mirada o la reflexió) de persones relacionades amb les arts escèniques (músics, ballarins, actors, gent de circ) i persones de totes les edats i backgrounds, per ampliar la nostra mirada sobre el tema i generar debat. Per a això, en cada context de treball i presentació requerim una residència per seguir desenvolupant la proposta i oferir tallers paral·lels per a la incorporació d'altres persones al procés. Aquesta dinàmica propicia una penetració del treball a la ciutat on es presenta i també una reflexió compartida sobre el que significa exercir la força i com ens afecta a nivell simbòlic, personal i col·lectiu.

El tipus de treball que fem es podria definir com a teatre físic i el fet d'obrir-ho a altres participants possibilita un qüestionament continuat de la nostra mirada sobre el fet escènic.

«Intento comunicar, pero nadie contesta. Deben estar en la iglesia peleándose como leones. ¡J-3 para J-1! ¡J-3 para J-1! Manden fuerza para aquí. Ya hemos disparado más de dos mil tiros. ¿Cómo está por ahí el asunto?. Te puedes figurar, después de tirar más de mil tiros y romper la iglesia de San Francisco. Te puedes imaginar cómo está la calle y cómo está todo. ¡Muchas gracias, eh! ¡Buen servicio! Dile a Salinas, que hemos contribuido a la paliza más grande de la historia. Aquí ha habido una masacre. Cambio. De acuerdo, de acuerdo. Pero de verdad una masacre».

Exercici número 1: Vitoria '76

El nostre primer assaig s'ha desenvolupat a l'Ateneu de Nou Barris, a Barcelona, entitat que ha acollit i recolza aquest projecte. Amb un primer grup d'unes quinze persones provinents de diferents àrees artístiques; i un segon grup de quinze persones més, de totes les edats i diferents backgrounds, el treball se centra en un esdeveniment històric que il·lustra i reflecteix un exercici de la força paradigmàtic dels governs repressius: els fets de Vitòria '76.

Aquests fets ens remeten a una circumstància concreta de la nostra història recent, a través de la qual podem intentar comprendre alguns dels mecanismes que operen en les relacions de forces i com ens interpel·la actualment la lectura d'aquests esdeveniments. La transició espanyola, la memòria, l'aprenentatge i l'escriptura de la història, apareixen com a motius que ens empenyen a pensar, a re pensar-los, a re pensar-nos.

A partir de les transcripcions i dels àudios de les comunicacions policials, així com dels testimoniatges de les persones que van viure aquest moment de la nostra història, es crea una peça escènica que posa en qüestió la nostra mirada sobre fets passats i reivindica la nostra legitimitat per revisar-los.

Fotografia: Xavier Trilla

Participen en aquest projecte

Creació:

Sara Ojanguren
Nuno Rebelo
Alfredo Escapa Presa
Magda Garzón
Roser Zaura
Pei Hwee Tan
Blanca Blanco
Marta Aláiz
Marisa Paituví
Meritxell Romanos Bayés
Jorge Albuerne
Mentxu Romero
Beatriz Magadán

Direcció i il.luminació: Constanza Brncic

Ajudant de direcció: Beatriz González Magadán

Dramatúrgia: Albert Tola i Constanza Brncic

So i música: Nuno Rebelo

Fotografia: Xavier Trilla, Luis Montero

Disseny gràfic: Sara Ojanguren

Fotografia: Xavier Trilla

CONTACTE:
www.lasospechosa.org
lasospechosaasociación@gmail.com

